

<div></div>
<p>עין משפט נר מצוה</p>
<p>נא:</p>
<p>אמר עולא דבר תורה בנו פדוי רבשיתן. לנאורה משמע צריש הנושא (כמוצות דף קא): דליתא לדעולא אלא לריש לקיש ויש ליישצ דליתא אפי' לר' יוחנן: אבל חכמים אומרים אין בנו פדוי. תימה דמתני' יא נמי קמני חייב ליתן לו ובנו אינו פדוי ויש לדחות יא ^(א) דלמר אינו פדוי עד שיתן לו ואמי ממתניתין לנאמועני' דאפילו זקפס עליו צמלוה לא הוה כאילו קצלס הכהן וחזר והלוה לו ואס מחלס הכהן אינו פדוי עד שיתן:</p> <p>אמר דיה לא גמרת ויהבת מידעם ביש עבדת. ויש לפרש מידעס לשון מאומה דמתרגמינן מידעס כלומר לא גמרת ויהבת מידעס ועוד יש לפרש כן מידעס גיש עצדת כלומר דבר רע עצדת י"ז דמתרגמי' דבר רע (מלכס ז ד) כל מידעס גיש ויש ספרים דלא כמוצ דבו עצדת אלא מידעס גיש ותו לא כלומר דבר רע הוא י"ז כלומר דין עסק גיש:</p> <p>הלכך אין בנו פדוי. תימה מ"ש ממתנה על מנת להחזיר דאמרינן צפ"ק דקדושין (דף ו:) דבנו פדוי דמסיק צבולסו קני ע"ז וי"ל דהכא רבי חנינא לא היה רואה לזכות אלא צממנה גמורה דלסרינן התם לעשות י"ז מפני שגראה ככהן המסייע צבית הגרנות דנפקא לן לעיל צפ' עד כמה (דף כו:): משום שנאמר שחמס (את) צרית הלוי ואע"פ שאזנו סתם נתן לו י"ז כפירש על מנת שיחזירו לו [כיון] דאיכא היכירא למיתלא ואין זה צדיקם שצנצ כמו צצין ולא אלטגריכא ליה לזווי צ"ז אלמנה (בכמוצות דף טז.) ומיזי קלת תימה דכיון שהיו ר' טרפון ור' חנינא מחזירין כל שעה נמצאו משחיתים צרית הלוי שיפסידו שאר כהנים שלא יתנו אלא להם מפני שהם רגילים להחזיר וי"ל י"ז שאין הנותן יודע בשעה שנותן אס יחזירו לו ולא קרינא ציה שחמס צרית הלוי: ס דמה לנו צננה שחזירו לו אחי"כ וגם שמא לא היו מחזירין אלא לעניים ולא לאותם שהיו דומים להם לעשירים:</p> <p>ולא בראוי בבמוחזק ולא האשה בכבותבתה. צפ' יש נוחלין</p>

נא:

אמר עולא דבר תורה בנו פדוי רבשיתן. לנאורה משמע צריש הנושא (כמוצות דף קא): דליתא לדעולא אלא לריש לקיש ויש ליישצ דליתא אפי' לר' יוחנן: **אבל** חכמים אומרים אין בנו פדוי. תימה דמתני' יא נמי קמני חייב ליתן לו ובנו אינו פדוי ויש לדחות יא ^(א) דלמר אינו פדוי עד שיתן לו ואמי ממתניתין לנאמועני' דאפילו זקפס עליו צמלוה לא הוה כאילו קצלס הכהן וחזר והלוה לו ואס מחלס הכהן אינו פדוי עד שיתן:

אמר דיה לא גמרת ויהבת מידעם ביש עבדת. ויש לפרש מידעס לשון מאומה דמתרגמינן מידעס כלומר לא גמרת ויהבת מידעס ועוד יש לפרש כן מידעס גיש עצדת כלומר דבר רע עצדת י"ז דמתרגמי' דבר רע (מלכס ז ד) כל מידעס גיש ויש ספרים דלא כמוצ דבו עצדת אלא מידעס גיש ותו לא כלומר דבר רע הוא י"ז כלומר דין עסק גיש:

הלכך אין בנו פדוי. תימה מ"ש ממתנה על מנת להחזיר דאמרינן צפ"ק דקדושין (דף ו:) דבנו פדוי דמסיק צבולסו קני ע"ז וי"ל דהכא רבי חנינא לא היה רואה לזכות אלא צממנה גמורה דלסרינן התם לעשות י"ז מפני שגראה ככהן המסייע צבית הגרנות דנפקא לן לעיל צפ' עד כמה (דף כו:): משום שנאמר שחמס (את) צרית הלוי ואע"פ שאזנו סתם נתן לו י"ז כפירש על מנת שיחזירו לו [כיון] דאיכא היכירא למיתלא ואין זה צדיקם שצנצ כמו צצין ולא אלטגריכא ליה לזווי צ"ז אלמנה (בכמוצות דף טז.) ומיזי קלת תימה דכיון שהיו ר' טרפון ור' חנינא מחזירין כל שעה נמצאו משחיתים צרית הלוי שיפסידו שאר כהנים שלא יתנו אלא להם מפני שהם רגילים להחזיר וי"ל י"ז שאין הנותן יודע בשעה שנותן אס יחזירו לו ולא קרינא ציה שחמס צרית הלוי: ס דמה לנו צננה שחזירו לו אחי"כ וגם שמא לא היו מחזירין אלא לעניים ולא לאותם שהיו דומים להם לעשירים:

ולא בראוי בבמוחזק ולא האשה בכבותבתה. צפ' יש נוחלין

(צ"ג דף קסה): פסקינן הלכתא דאין הצבור נוטל פי שנים צמלוה צין שגבו יא מעות צין שלא גצו מעות ומתוך כך נראה דלינו גוצה כתוצה צמלוה דמתנן הכא יא אין לה צראי ^(א) אצל רבי פירש דאע"פ שגורע כח הצעל וצבור לענין מלוה דחשבינן ליה לגבייהו רחוי לגצי כתוצת אשה מיהא חשיבא מוחזקת ואשה גוצה כתוצתה ממלוה דמתנן בכמוצות צבכותצ (דף פד.) מי שמת והניח אשה וצ"ח יורשים והיו לו מלוה ופקדון ציד אחרים ר"ע אומר יתנו לכושל שצהן ר"ע אומר יתן ליורשים שכולס צריכין שצועה ואין היורשין צריכין שצועה אלמא אפילו לר"ע אס לא שצריכה שצועה היתה יא גוצה אצל לפי שצריכה שצועה גוצין היורשין ושוב לא תגצה האשה מתן דהוו להו מטלטלי דיתמי דלא משמעצדי ואס גצו קרקע צמוצת אציהס היא חוזרת וגוצה אותס מהס שצצועה כדין צעל חוצ או אס פטרה מן השצועה גוצה יח^(א) מלוה ולא משום דלדידהו היו מלוה רחוי

דהא לא מישמטיט התס שזס חכס להעמידה כרצי דוקא אלא משמע דליכא מאן דפליגי אלא כ"ע צין לרצי צין לרצנן אית להו דמלוה מוחזקת היא לגצי כתוצת אלמנה ואפילו לרצנן י"ז דאמרי מטלטלי לא משמעצדי לכמוצה כלל אפילו מחיים נראה מתוך המשנה זו דהכותב שהס מוריס ^(א) דמלוין דיתמי משמעצדי לכמוצה דהא ליכא למימר דר"מ היא ולהאי אית ליה לההיא משנה דשייכא כתוצת אשה צמלוה אע"ג דהוי מטלטלי דיתמי חדא שר"ת מפרש שאפילו לר' מאזיר מטלטלי דיתמי לא משמעצדי לכמוצה אלא מטלטלי דיכס דוקא דעליה קאי צפרק האשה שנפלו (כמוצות דף פא: ושס ד"ה ר"ז) דלא י"ז מסתברא שיפה ר"מ כתוצה לגבות ממטלטלי דיתמי טפי מצעל חוצ איפכא מדרצנן שמגרעיס כחה יותר מצעל חוצ שלא לגבות ממטלטלי אפי' מיניה דמשמעע צפרק האומר צקדושין (דף סה:) גצי שנים שצאו ממה"י ואשה וחצילה עמהס כר' וההיא דגצי ממטלטלי דנפלו קמי יכס דמתני' דהאשה שנפלו (כמוצות פ: ד) היינו משום דיכס צמקוס צעל קאי וחציצ צהכי כמו מיניה כיון דלאגידה ציה מחמת נשואי הצעל וגראה דברי ר"ת דאל"כ שיהא יכס י"ז ^(א) מיניה מנגלן לרצנן דר"מ דלא משמעצדי מטלטלי לכמוצה אפילו מיניה ועוד דא"כ איך יתנו ליורשים שכולס צריכין שצועה ולא היורשין גס כשיתנו ליורשין תגצה האשה מהס כיון שתאמר דמטלטלי דיתמי משמעצדי לכמוצה ספצירא ליה ועוד תינח כתוצת אשה אצל צ"ח מאי איכא למימר הא לא אשכחן מנא דאית ליה דמטלטלי דיתמי משמעצדי לצ"ח אלא על כרחין משום דמלוה אינה ציד היורשין יפה כח אשה וצ"ח טפי ממטלטלי שהס ציד היתומים ותרי חומרי צכמוצה לא שייכי דהא כדפרישית כסוף האשה שנפלו (שס דף פג.) דהא חומרא דר' מאזיר אינה כאן כדפרישית דהואיל והמלוה ציד אחרים לא הויא ממטלטלין ^(א) דיתמי ^(א) ואס כן י"ז חומרא דרבי נתן

ע"ן הוא כמו דין: ע"ן קני לבס מקידושין וצ"ש זה האיש שלא התנה אלא שבלבו היה שיחזירו לו: י"ן לעשות כן מפני: י"ן לו ולא פירש על מנת כי' לו מכל מקום איכא היכירא: י"ן וי"ל כיון שאין: י"ן הלוי ולאחר שחולק לדרבנן ואינו עושה כמצפה שיחזירו לו מה לנו: (לא נעבר קרקע בין שגבו מעות ומתוך כך היה נראה דאשה אינה גובה: ע"ן הכא דאין לה בראוי אבל ר"י פירש: ע"ן גובה אותם מתוך: ע"ן גובה פמלוה שכדי אחרים אפילו לה' עקיבא ודלא באבא שאלו בן אימא מרים ואין לומר דמתני' דהכותב אחא כי' דחשיב מלוה מוחזק כפי' ש' נוחלין אבל לרבנן לא משום: ע"ן לרבנן דר' מאיר: ע"ן מסתבר שמיפה ר' מאיר כח כתובת: ע"ן יכס כמו מיניה: ע"ן כן אין כאן חומרא דר"מ וגם חומרא דנתן:

יש בכור פרק שמיני בכורות

ולא הקדשום. נפדין צכל אלו צעצדים שטרות וקרקעות. והתס נפקא לן מקראי צמורת כהניס ^(א) צפרשת ערכין: ^(א) שמה יאמרו פודין צשעויות. אפי' אין נומנין כלוס אי נמי צשטר שיש לו על חצירו: צנו פדוי נכשין. שהרי נתן הפדיון: צננס אחס. שהניח לפני כולן חמש סלעים והלך לו: צוה אחר זה. ^(א) ולכהן אחרת ^(א) הכי תניא ליה צמוספתאש. יאא: נעלן. הכהן והחזירן לו יאא: ר' ערפון. כהן היה: ר' חנינא. כהן היה: ^(א) ויסיצ קמיה. כדי שיראלו מהלך וצא לפניו ויחזיר לו חמש סלעים שנתן צנו: ^(א) אי"ל לא גמרת י"ן וגסת. נתינה גמורה אלא כדי שאחזירס לך: מידעס גיש עצדת. דבר רע עשית הלכך אין צנך פדוי אס אחזירס י. לשון אחר אפילו לא אחזירס אין צנך פדוי: מנגל. דחצי צאחריותו. ואע"ג דקא נסיצ קרא צממנימן צצעי מנגלן ולקמן פריך ליה רב פפא: אפיא ערד ערד. כתיב הכא צצכור (צמדצ ר יח) ופדויו מנן חדש תפדה צערך מה ערכין חייב צאחריותן עד שיצאו לידי גוצר כלאמר צפרק צמרא דשחטית חולין (דף קלט.) ונתן אלת הערך ציוס ההוא וגו' (ויקרא כו) חולין הן צידך עד שיצאו לידי גוצר: מה עולת ראיהי חייב צאחריותה. ^(א) דהא חוצה היא עליה דלא גרעה י"ז היא מנדר שאס מתה או נגנצה חייב צאחריותה דכמתן דטעיין ליה אכתפיה דמי ועוד דכתיב (שמות כג) לא יראו פני ריקס ואס מתה או נגנזה ולא פדע ליה אשפתח דאיתמחי וריאס צפרע צעורה אצל מלא יראו י"ז ^(א) דכבור לא הוה שמעינן דההוא לאו פניס ממש קאמר דהא לאו צעורה מיייתי לה דלכהן יהיצי ליה והוה אמניה כהפרשה סגיאה ליה: קרא לקרא. קרא צריך לאיתמי לסיועי לקרא הא מנא דמתניתין קרא אחרניה קנסיב לה: מנגל. דחציצ לתת לאחר מיתתה: ערד ערד מערינן. דלמר צמסכת ערכין (דף כ.) אמר ערכי עלי ומת יתנו היורשים אמר ערך פלוני עלי ומת על הנודר ליתן ומקרא לינך (צמסכת ערכין) ^(א) וצמורת כהניס ^(א) יכול

אס אמר ערך פלוני עלי ומת יאה פטור מ"ל יעריכו אפילו מת. והכי נמי כי מת לאחר ל' נחמיצ האצ צפדיונו: מה. עולת ראיהי יורשין חייצין י"ז עדולת חוצה היא ה"צ כי מת לאחר ל' נחמיצ האצ צפדיונו וגצי עולת חוצה נתן ^(א) האשה שהציאה טחאטה ומתה יציאו יורשין עולתה: אף כאן יושין חייציס. לאחר מיתת האצ והצנן דהוו מחויציס ומתו: **בתנ"י צנכסי האס.** נכסי מלוג: צצצת. אס השציונו נכסיס לאחר מיתת האצ קודס שחלקו אין הצבור נוטל פי שנים צצצח אלא שמין ^(א) ^(א) מה שהיו שוין צשענת מיתת אציהן והצבור שנטל צ' חלקיס צקרקעות יתן מעות י"ז לפי שזוה צצח חלק השני שנטל צצציל הצבורה ואותן מעות יתלקו צין כולס: צלאוי. צנכסיס שלא היה אציהן מוחזק צשענת מיתתו אצל רחויין היו ליפול לו צירושא ונפלו להן לאחר זמן אין הצבור נוטל ^(א) פי שנים צנן: (צמסכת ערכין) ^(א) וצמורת כהניס ^(א) יכול

אס אמר ערך פלוני עלי ומת יאה פטור מ"ל יעריכו אפילו מת. והכי נמי כי מת לאחר ל' נחמיצ האצ צפדיונו: מה. עולת ראיהי יורשין חייצין י"ז עדולת חוצה היא ה"צ כי מת לאחר ל' נחמיצ האצ צפדיונו וגצי עולת חוצה נתן ^(א) האשה שהציאה טחאטה ומתה יציאו יורשין עולתה: אף כאן יושין חייציס. לאחר מיתת האצ והצנן דהוו מחויציס ומתו: **בתנ"י צנכסי האס.** נכסי מלוג: צצצת. אס השציונו נכסיס לאחר מיתת האצ קודס שחלקו אין הצבור נוטל פי שנים צצצח אלא שמין ^(א) ^(א) מה שהיו שוין צשענת מיתת אציהן והצבור שנטל צ' חלקיס צקרקעות יתן מעות י"ז לפי שזוה צצח חלק השני שנטל צצציל הצבורה ואותן מעות יתלקו צין כולס: צלאוי. צנכסיס שלא היה אציהן מוחזק צשענת מיתתו אצל רחויין היו ליפול לו צירושא ונפלו להן לאחר זמן אין הצבור נוטל ^(א) פי שנים צנן: ולא

דהא לא מישמטיט התס שזס חכס להעמידה כרצי דוקא אלא משמע דליכא מאן דפליגי אלא כ"ע צין לרצי צין לרצנן אית להו דמלוה מוחזקת היא לגצי כתוצת אלמנה ואפילו לרצנן י"ז דאמרי מטלטלי לא משמעצדי לכמוצה כלל אפילו מחיים נראה מתוך המשנה זו דהכותב שהס מוריס ^(א) דמלוין דיתמי משמעצדי לכמוצה דהא ליכא למימר דר"מ היא ולהאי אית ליה לההיא משנה דשייכא כתוצת אשה צמלוה אע"ג דהוי מטלטלי דיתמי חדא שר"ת מפרש שאפילו לר' מאזיר מטלטלי דיתמי לא משמעצדי לכמוצה אלא מטלטלי דיכס דוקא דעליה קאי צפרק האשה שנפלו (כמוצות דף פא: ושס ד"ה ר"ז) דלא י"ז מסתברא שיפה ר"מ כתוצה לגבות ממטלטלי דיתמי טפי מצעל חוצ איפכא מדרצנן שמגרעיס כחה יותר מצעל חוצ שלא לגבות ממטלטלי אפי' מיניה דמשמעע צפרק האומר צקדושין (דף סה:) גצי שנים שצאו ממה"י ואשה וחצילה עמהס כר' וההיא דגצי ממטלטלי דנפלו קמי יכס דמתני' דהאשה שנפלו (כמוצות פ: ד) היינו משום דיכס צמקוס צעל קאי וחציצ צהכי כמו מיניה כיון דלאגידה ציה מחמת נשואי הצעל וגראה דברי ר"ת דאל"כ שיהא יכס י"ז ^(א) מיניה מנגלן לרצנן דר"מ דלא משמעצדי מטלטלי לכמוצה אפילו מיניה ועוד דא"כ איך יתנו ליורשים שכולס צריכין שצועה ולא היורשין גס כשיתנו ליורשין תגצה האשה מהס כיון שתאמר דמטלטלי דיתמי משמעצדי לכמוצה ספצירא ליה ועוד תינח כתוצת אשה אצל צ"ח מאי איכא למימר הא לא אשכחן מנא דאית ליה דמטלטלי דיתמי משמעצדי לצ"ח אלא על כרחין משום דמלוה אינה ציד היורשין יפה כח אשה וצ"ח טפי ממטלטלי שהס ציד היתומים ותרי חומרי צכמוצה לא שייכי דהא כדפרישית כסוף האשה שנפלו (שס דף פג.) דהא חומרא דר' מאזיר אינה כאן כדפרישית דהואיל והמלוה ציד אחרים לא הויא ממטלטלין ^(א) דיתמי ^(א) ואס כן י"ז חומרא דרבי נתן

ע"ן הוא כמו דין: ע"ן קני לבס מקידושין וצ"ש זה האיש שלא התנה אלא שבלבו היה שיחזירו לו: י"ן לעשות כן מפני: י"ן לו ולא פירש על מנת כי' לו מכל מקום איכא היכירא: י"ן וי"ל כיון שאין: י"ן הלוי ולאחר שחולק לדרבנן ואינו עושה כמצפה שיחזירו לו מה לנו: (לא נעבר קרקע בין שגבו מעות ומתוך כך היה נראה דאשה אינה גובה: ע"ן הכא דאין לה בראוי אבל ר"י פירש: ע"ן גובה אותם מתוך: ע"ן גובה פמלוה שכדי אחרים אפילו לה' עקיבא ודלא באבא שאלו בן אימא מרים ואין לומר דמתני' דהכותב אחא כי' דחשיב מלוה מוחזק כפי' ש' נוחלין אבל לרבנן לא משום: ע"ן לרבנן דר' מאיר: ע"ן מסתבר שמיפה ר' מאיר כח כתובת: ע"ן יכס כמו מיניה: ע"ן כן אין כאן חומרא דר"מ וגם חומרא דנתן:

מסורת הש"ס

(א) (כמוצות קב.) צ ו לפי גירסת רש"י ותוס' גרסינן ציט ענדמ.) (א) (נעלמט.) (ד) צ"ב קנב.) (א) (צ"ב צנח. קוט. קנב: קסה:) (א) (נמוקוין פרק יא,) (א) (נ"י היטצ רש"י קדושין כ.) (א) ד"ה שטר אין פודין וס"י,) (א) צ"ל אחר צ"ק,) (א) וצבורות פ"ו ר"ז,) (א) צ"ל לפדיון צנו,) (א) (רש"ש מח"י,) (א) (שס פרשה ג,) (א) וקניוס ספ"צ,) (א) (נעין צמוס) (נקדושין) וצכמוצות) מה שיש ליטצנן,) (א) דלפטר דר"ג פ"ל הא דמני צממנימן אינו פדוי הייט עד שיתן לו צ"ק,) (א) יאא אצל שס פירשט דלע"פ כו' צ"ק,) (א) ממלוה שזא ציד חלוסי (א) ואין לומר דהיא כרצי אמיא אצל לכתנן היא מלוא רחוי דהא וכו' צ"ק,) (א) צ"ל דמלוה,) (א) כמו מיניה מנגלן דלרצנן דר"מ צ"ק,) (א) גירסת צ"ק דיתמי חומרא דר"מ,) (א) וא"כ כאן חומרא דרש"י,

תורה אור השלם

- וּפְדוּיוּ מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בַּעֲרֵבֶךָ סָפָה בְּחֻשֶׁת שְׁקָלִים בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשָׁשִׁירִם בָּרָה הָאֵת: במדרש יח טו
- וְחֹשֶׁב לֹא וְהַכֶּתֵן אֵת מִסְכַּת הָעֶרְבֶבֶד עַד שֶׁנֶּת הַיֵּהָב וְתָתָן אֵת הָעֶרְבֶבֶד לְקָרָא בְּיוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לָךְ: במדרש יח טו
- וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בָשָׂה וְאֵם לֹא תִפְדֶּה וְעַרְפָּהּ בֶּל בְּבוֹר בְּנֵי־תִפְדֶּה וְלֹא יִרְאוּ פְנֵי רִיקָם: שמות לד כ
- אֵת חֵג הַמִּצְוֹת חֲשֹׁמֶר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת בְּאֶשֶׁר צִוִּיתָךְ לַמּוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאֶבֶיב כִּי בֹא מִצְרַיִם וְלֹא יִרְאוּ פְנֵי רִיקָם: שמות כז טו
- כָּל פֶּטֶר רָחֹם לֵבִל בְּשָׂרָא אֲשֶׁר יִקְרְבוּ לָךְ בְּאֶדָם וּבִבְהֶמַת יִיחֶה לָךְ אֵךְ פֶּדָה תִּפְדֶּה אֵת בְּבוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּבוֹר הַבְּהֶמָה חֲטָאָהּ תִּפְדֶּה: במדרש יח טו

הנהגות הב"ח

(א) גב' ומו"ט אין צנו:
(א) שם הילקן אין בנך פדוי:
(א) כש נמשכה ואזני טוטל פי שנים צצצח:
(ד) רש"י ד"ה אילי ואחרי קמיה ובי' שמתן לו בעצ צנו:
(א) ד"ה מה עולת וכו' אצל מלא יראו פני ריקס דצטור:
(א) ד"ה צצצח וכו' אלא שמין את ההנכסיס מה סתיו שוין:
(א) ד"ה בלאוי וכו' טוטל בהן פי שנים ספ"ד:

מוסף רש"י

שמה יאמרו פודין בשטר. צשעני מוז שיש לו על אלת ומסרי לנסן צפדיונו, דלמי לנימיר מה לי האי שטרלא ומה לי האי שטרלא, ואנן מתן אין פודין לא צעצדים ולא צשטרות ולא צקרקעות (כמוצות קב.)

שיטה מקובצת

אן בשטר וכן אמר רב ששת בנו פודי לכשיתן תני: ס נטלו והחזירין לו: זו זה שחלק להן הס"ד ומה"ד נטלן והשאר נמחק: ס אזיל ואחא קמיה: ס גמרת ויהבת נתינה: ס אחזירם לך ל"א: ג גרעה מנדר דתנן מה או נגנב חייב באחריותו דנמקאן: ס יראו פני דרבבור: ס ויחייבן דחובו היא וגבי עולת כי' והשאר נמחק: י שמין את הנכנסים מה היו שוין: יא מעות כמה ששוה: י"ן דמתני' היא דתני חייב: י"ן לדחות דה"א אין בנו פדוי דקתני היינו עד: י"ן כדתרגמי' כל דבר: